

A 2026. évi DIASZPÓRAKONFERENCIA AJÁNLÁSA

a Kárpát-medence tíz református egyházkerülete,
valamint a nyugati református diaszpóra gyülekezete és lelkipásztorai részére
Balatonszárszó, 2026. május 6–7.

**„Melyik ember az közületek, akinek, ha száz juha van, és egyet azok közül elveszít,
nem hagyja ott a kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy az elveszett után, mígnem
megtalálja?” (Lk 15,4)**

I. Bevezető

A 2026. május 6–7-én Balatonszárszón megrendezett diaszpórakonferencia – a Kárpát-medence református egyházkerületeinek képviselőivel és a világ számos pontján élő magyar református közösségek küldötteivel¹ – hálával és felelősséggel tekint a diaszpórában élő gyülekezetekre.

Megvalljuk: a diaszpóra nem pusztán szétszórtság, hanem **küldetésben való jelenlét**. Nem hiányállapot, hanem **Isten által adott missziói tér**. Az egyház itt nem pusztán fennmarad, hanem **Krisztus küldetésében jár**: keres, megszólít és összegyűjt – ahogyan a jó pásztor az elveszett juhokat.

A 2008-as diaszpórakonferencia ajánlásait ma is érvényesnek tartjuk. A megváltozott világ – mobilitás, digitalizáció, generációváltás – azonban új válaszokat kíván. Ezért azokat **megerősítjük, továbbgondoljuk és kiegészítjük**.

A 2009-ben létrejött Magyar Református Egyház az egység látható kerete, amely összekapcsolja a világ magyar református közösségeit.

A 2019-es missziói törvénymódosítás megerősítette: az egyház felelőssége **nem ér véget az országhatároknál**, hanem kiterjed a világ magyar reformátusságára.

II. Alapelvek

- A diaszpórában végzett szolgálat az egyetemes egyház szerves missziója; a diaszpóra nem „külügy”, hanem az egyház saját élete és felelőssége.
- A gyülekezet középpontjában mindenütt ugyanaz áll: Isten Igéje, a sákramentumok és a gyülekezeti közösség. A magyar nyelv használata fontos örökség és eszköz, de az evangélium egyetemes üzenete az elsődleges.
- A diaszpóra gyülekezetei hídszerepet töltenek be: kultúrák, nyelvek és nemzedékek között.
- Az egyetemes papság elve a diaszpórában különösen is hangsúlyos: a gyülekezet élete nem a lelkész egyedüli szolgálata, hanem közös elhívás és felelősség.

¹ A résztvevők az Amerikai Egyesült Államok, Argentína, Ausztria, Belgium, Csehország, Dánia, Egyesült Királyság, Észtország, Finnország, Franciaország, Hollandia, Kanada, Luxemburg, Németország, Svájc, Svédország, valamint online az Ausztrália területén lévő egyházközösségeket képviselték.

- A jövő gyülekezete missziói szemléletű, rugalmas és hálózatos, amely képes alkalmazkodni a változó körülményekhez, miközben hű marad Krisztushoz.

III. Ajánlások

1. Kapcsolatrendszer és együttműködés

A kapcsolat nem pusztán szervezeti kérdés, hanem **lelki és közösségi realitás**.

Ezért szükséges:

- az anyaegyház és a diaszpóra közötti kapcsolatok **élő, kölcsönös és tudatos erősítése**;
- a diaszpórák közösségei egymás közötti kapcsolatait erősíteni;
- annak tudatosítása, hogy identitásunk alapja nem földi, hanem mennyei: – „a mi polgárjogunk a mennyben van” ebből fakad, és ebben nyer értelmet magyar református voltunk is –;
- a partneri együttműködés a befogadó egyházakkal, ökumenikus nyitottsággal;
- a kapcsolattartás magyar intézményekkel (pl. konzulátusok, kulturális hálózatok);
- a rendszeres diaszpórakonferenciák szervezése, amelyek nemcsak értékelnek, hanem **közös látást formálnak**;
- a hitvallási hűségben a diaszpóra közösségeinek támogatása.

2. Szolgálati modellek megújítása – nem lelkipásztori szolgálat

A beszámolók alapján a realitások azt mutatják, hogy a klasszikus, teljes állású lelkészi jelenlét sok helyen nem biztosítható.

Ezért:

- el kell ismernünk és támogatnunk a **rugalmas szolgálati formákat** (pl. részidős, több gyülekezetes, kiküldött szolgálat, ösztöndíjjal támogatott, teológus-lelkész szakos hallgatók Erasmus képzéssel összekötött stb.);
- ki kell dolgozni, és az egyházban jogilag, strukturálisan rendezni a nem lelkipásztori szolgálat formáját: olyan képzett és megbízott világi szolgálattelvőket, akik – lelkészi jelenlét hiányában is **a közösséget az Ige mellett tartják**, és részt vesznek az igehirdetésben, tanításban és közösségszervezésben;
- a Kőrösi Csoma-program folytatása és erősítése szükséges;
- rendezni kell a diaszpórában szolgáló lelkipásztorok helyzetét: a küldés, fogadás, képzés, jogállás és egzisztenciális biztonság tekintetében.

3. Nem-lelkészek és fiatalok bevonása a szolgálatba

A diaszpóra egyik legnagyobb erőforrása **az aktív közösség**.

Ezért:

- erősíteni kell a nem lelkipásztori szolgálattelvők szerepét (pl. presbiterek, hitoktatók, kántorok, önkéntesek stb.);
- szükséges **strukturált képzési programok** indítása (pl. 2-3 éves, teológiai és gyakorlati modulokat is tartalmazó képzés);

- a teológushallgatók és ösztöndíjas fiatalok számára a diaszpóra legyen **valós szolgálati tér és elhívás**;
- erősíteni kell a személyes jelenlétet (pl. legátusok, vendégszolgálók rendszeres küldésével és fogadásával);
- támogatni kell, hogy diaszpórából származó fiatalok **teológiai képzésben részesüljenek**, és visszatérjenek szolgálni saját közösségükbe.

4. Online és hibrid szolgálat

A diaszpórában az online tér nem alternatíva, hanem **fontos missziói lehetőség**.

Ezért:

- rendszeres online (is elérhető) istentiszteletek, bibliaórák és képzések szervezése szükséges;
- a digitális jelenlét célja nem a személyes közösség kiváltása, hanem annak **kiterjesztése és elérhetővé tétele**;
- közös, összehangolt digitális infrastruktúra kiépítése szükséges (pl. tananyagok, liturgiák, közösségi platformok stb.);
- a jövő gyülekezete a **fizikai és digitális térben is jelenlévő közösség**.

5. Oktatás és gyülekezeti élet

A diaszpóra kiemelt alappillére a következő nemzedékek megtartása és hitben nevelése.

Ezért:

- biztosítani kell a magyar nyelvű hittanoktatást minden korosztály számára;
- fejleszteni kell korszerű, élményszerű tananyagokat és programokat;
- támogatni kell a közösségépítő formákat (pl. hétfégi iskolák, táborok, ifjúsági programok, cserkészlet stb.);
- a gyülekezet legyen **otthon és identitásforrás**.

6. Fenntarthatóság és struktúra

A misszióhoz stabil és átlátható háttér szükséges. A diaszpórában végzett szolgálat csak rendezett jogi, szervezeti és anyagi keretek között tud hosszú távon megmaradni és megújulni.

Ezért:

- rendezni kell a gyülekezeti ingatlanok jogi, fenntartási és működési helyzetét, melyhez szükséges egy ingatlannyilvántartás létrehozása;
- fenntartható és kiszámítható finanszírozási modellek kidolgozása szükséges, amelyek a misszió folytonosságát szolgálják;
- külön figyelmet kell fordítani a megszűnő vagy elöregedő gyülekezetek vagyonának felelős kezelésére, hogy azok javai továbbra is a református misszió ügyét szolgálják;
- szükséges egy közös diaszpóramissziói alap létrehozása, amely támogatja a gyülekezetépítést, a lelkesítő szolgálatokat és az új missziói kezdeményezéseket;

- rendszeresen frissíteni kell a diaszpóragyülekezetek adatait, valamint gondoskodni kell a történeti és gyülekezeti dokumentumok összegyűjtéséről, megőrzéséről és archiválásáról;
- stratégiai jelentőségű missziói pontokat kell kijelölni és megerősíteni, különös tekintettel azokra a térségekre, ahol új magyar közösségek formálódnak.

7. Cselekvési terv

A diaszpórákonferencia kéri, hogy a Magyar Református Egyház Generális Konventje készítsen az ajánlásban megfogalmazottak alapján cselekvési tervet; valamint a Generális Konvent plenáris üléséhez kapcsolódóan két évente szervezzék meg a diaszpórákonferenciát.

IV. Zárás

A diaszpórában élő református közösségek **a Magyar Református Egyház élő részei**. A „kicsiny nyáj” nem gyengeség, hanem ígéret. Nem fogyás, hanem **Isten munkájának tere**.

Az „Imádság évé”-ben különösen is kérjük Isten vezetését, hogy **hűséggel, kreativitással és bátorsággal** tudjuk végezni szolgálatunkat. Mert hisszük, hogy aki elindul az egy után, az megtapasztalja, hogy a kilencvenkilenc sem marad magára. Támogatjuk és erősítjük a diaszpórában élő gyülekezetink biblikus-hitvallásos önazonosságának megőrzését.

Balatonszárszó, 2026. május 7.